

Dosarul nr. 3ra-400/22
2-19095368-01-3ra-14042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (I. Barbacaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, D. Dașchevici)

DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Nina Vascan

examinând recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii
Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,
încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul depus de către Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și s-a
menținut hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 21 ianuarie 2019 Nicolae Uncuța a depus la Judecătoria Bălți, sediul
central, cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii
Moldova, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a
restanței salariale pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și
04 mai 2016 – 03 februarie 2017, în total 9 luni și 5 zile, reieșind din calculul
salariului mediu lunar, precum și a suplimentului la salariu pentru fiecare zi de
întârziere, în total 716 zile, reieșind din cota de 0,3 la sută din suma calculată a
salariului mediu pe 9 luni și 5 zile.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Nicolae Uncuța a relatat că, a
activat în funcția de șef adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a
Republicii Moldova în perioada 15 martie 2010 – 12 ianuarie 2018. Iar, până în
prezent au rămas datorii la salariu, neachitate din vina angajatorului, pentru o
perioadă de 9 luni și 5 zile, și anume pentru perioadele: 10 februarie 2016 –
15 februarie 2016 și 04 mai 2016 – 03 februarie 2017.

Reclamantul a susținut că, problema restanțelor la salariu a fost abordată după intrarea în vigoare a încheierii din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție adoptată în cauza nr.2rh-245/16. Astfel, întru executarea acestei încheieri, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a înregistrat la 20 ianuarie 2017 cererea acestuia privind restabilirea la serviciu, în care a indicat și necesitatea onorării obligațiilor privind achitarea salariului mediu lunar pe durata absenței forțate de la serviciu. Însă, prin scrisoarea nr.15-11-894 din 08 februarie 2017, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova i-a răspuns că salariul pe 9 luni și 5 de zile nu va fi achitat, fiind invocate presupuse restanțe, fără indicarea suportului legal.

În continuare, reclamantul a precizat că, prin încheierea nr.2ra-1941/18 din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova. Astfel divergențele la acest subiect fiind finalizate, a apărut posibilitatea Cancelariei de Stat a Republicii Moldova de a-și onora obligațiunea de achitare a restanțelor la salariu și a suplimentului la salariu, pentru fiecare zi de întârziere în cuantum de 135753,6 de lei, conform prevederilor legale.

Reclamantul Nicolae Uncuța a precizat că, întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, la 21 și 22 decembrie 2018 a expediat cerere prealabilă în adresa Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, care deși a fost recepționată la data de 27 decembrie 2018, nu a fost examinată.

Prin încheierea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul central s-a transmis cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la achitarea restanței salariale, instanței de judecată competente – Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (f.d.48, vol. I).

La 19 septembrie 2019 Nicolae Uncuța a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiului său a salariului pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 05 mai 2016 – 03 februarie 2017, a restanțelor salariale reieșind din suma de 6800,65 de lei lunar pentru perioadele nominalizate, a pierderilor financiare cauzate de neachitarea la timp a salariului, prin indexarea obligatorie și în mărime deplină, separat pentru fiecare lună, în conformitate cu coeficientul inflației, precum și a prejudiciului material în sumă de 6800,65 de lei și moral în mărime de 6800,65 de lei (f.d.67-68, vol. I).

La data de 27 septembrie 2019 reclamantul Nicolae Uncuța a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat încasarea salariului neachitat și a concediului nefolosit, a suplimentului la salariu și a concediului nefolosit, compensarea salariului neachitat și a concediului neachitat în termen, pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017 și repararea prejudiciului material și moral. Totodată, a solicitat încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiului său a restanțelor salariale pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, în sumă de 235167,53 de lei, conform calculului din 26 septembrie 2019 anexat la dosar, a cheltuielilor judiciare în mărime de 3000 de lei, conform facturii fiscale și a bonului anexat la dosar, a prejudiciul material în

mărime de 6885 de lei și moral în sumă de 6885 de lei (f.d.134-137, vol. I).

Prin hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea de contencios administrativ depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, cu privire la obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, s-a admis parțial.

S-a obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a salariului și a indemnizației de concediu, pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, și anume pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

S-a obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și anume suma neplătită cu titlu de salariu pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din data de 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

S-a obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și anume suma neplătită cu titlu de indemnizație de concediu, pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

S-a obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.212, vol. I)

La 15 februarie 2021, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a depus apel, iar la 16 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii instanței cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii (f.d.1-2, 14-20, vol. II).

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.69-87, vol. II).

În susținerea deciziei emise, Curtea de Apel Chișinău a indicat că soluția primei instanțe este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

Așadar, analizând materialele cauzei și având în vedere dispozițiile art.89 alin. (1), art. 128 alin. (1), art.327, 328 alin. (1), art. 330 din Codul muncii, art.14 al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, art.6 al Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, instanța de apel a constatat că, pentru perioada 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016, lui Nicolae Uncuța nu i s-a achitat salariul, deși prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, acesta a fost restabilit în funcția anterior deținută, începând cu data de 09 octombrie 2015. Iar, potrivit extraselor din fișa personală, Nicolae Uncuța a fost angajat la 16 februarie 2016.

Curtea de Apel Chișinău a precizat că, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a dispus, restabilirea lui Nicolae Uncuța în funcția anterior deținută, începând cu 09 octombrie 2015, cu încasarea salariului până la data de 09 februarie 2016, din considerentul că hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim, potrivit art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă, urmează a fi executată imediat, iar data de 09 februarie 2016 reprezintă data adoptării hotărârii menționate.

Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiate alegațiile Cancelariei de Stat a Republicii Moldova precum că, hotărârea instanței de fond în partea achitării plăților salariale pentru perioada 10 februarie 2016 - 15 februarie 2016, este nejustificată din considerentul că, aceasta excede dispozițiile hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

De asemenea, instanța de apel a statuat că, pentru perioada 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, Nicolae Uncuța nu a beneficiat de salariu și indemnizația de concediu. Or, prin decizia din 27 aprilie 2016 Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre, sub formă de încheiere, prin care s-a încetat procesul intentat la acțiunea înaintată de către Nicolae Uncuța. Respectiv, prin Hotărârea Guvernului nr.551 din 04 mai 2016, în vigoare din data de 06 mai 2016, Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova.

Ulterior, prin încheierea din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire înaintată de către Nicolae Uncuța și s-a casat decizia din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu transmiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, în acest mod, menținându-se hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Iar, prin Hotărârea Guvernului nr.46 din 01 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial la 03 februarie 2017, Nicolae Uncuța a fost restabilit din data de 06 mai 2016 în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova (f.d. 7, vol. I).

În condițiile enunțate, instanța de apel a conchis că, odată ce prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Nicolae Uncuța a fost restabilit în funcția anterior deținută, începând cu data de 09 octombrie 2015, acesta beneficiază de dreptul de a primi salariul pentru întreaga perioadă pentru care a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a respins argumentele Cancelariei de Stat a Republicii Moldova precum că, în perioada 06 mai 2016 - 03 februarie 2017,

Nicolae Uncuța nu a exercitat atribuțiile de serviciu, în calitate de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova. Or, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, instanța a dispus încasarea salariului până la data de 09 februarie 2016 din considerentul că hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim, potrivit art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă, urmează a fi executată imediat, iar data de 09 februarie 2016, reprezintă data adoptării hotărârii nominalizate.

Subsecvent, reiterând dispozițiile art. 330 din Codul muncii, instanța de apel a constatat obligația Cancelariei de Stat a Republicii Moldova de a achita în beneficiul lui Nicolae Uncuța a salariului și a indemnizației de concediu pentru perioadele absenței forțate de la serviciu, și anume: 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, ținând cont de funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Respectiv, la argumentul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova precum că, Nicolae Uncuța în perioada pentru care solicită achitarea salariului și a indemnizației de concediu, nu a fost prezent la locul de muncă și nu există temei de achitare a plăților salariale pentru această perioadă, instanța de apel a relevat că la materialele cauzei, lipsește un proces-verbal sau act de constatare a acestui fapt.

Reiterând dispozițiile art. 90, 329 alin. (1) și (2) din Codul muncii, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, deoarece Nicolae Uncuța a fost eliberat ilicit din funcția deținută, respectiv fiind privat de posibilitatea de a munci și de a câștiga legal surse pentru existență, drept ce este apreciat de legislație ca fiind unul fundamental, prima instanță întemeiat a admis pretenția reclamantului Nicolae Uncuța privind repararea prejudiciului moral.

La 07 decembrie 2021 Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a depus recurs, iar la 08 aprilie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a indicat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar menționând că nu este de acord cu decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea instanței de fond, deoarece sunt neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept, aprecierea arbitrară a probelor și admiterea unor încălcări esențiale.

La acest capitol, recurenta a indicat că, instanțele ierarhic inferioare contrar prevederilor art.240 alin.(3) din Codul de procedură civilă și art.330 alin.(2) din Codul muncii, au încasat plăți nesolicitate de către Nicolae Uncuța, ceea ce reprezintă o încălcare esențială a normelor de drept în procesul de judecare a cauzei, astfel fiind depășite limitele de examinare a litigiului.

Din acest motiv, recurenta consideră pasibilă de a fi casată decizia instanței de apel și a solicitat casarea deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în partea menținerii hotărârii din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu privire la încasarea a 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, în conformitate cu art.330 alin.(2) din Codul muncii. Or, o

astfel de pretenție nu a fost înaintată de către Nicolae Uncuța în cererea de concretizare a pretențiilor din 27 septembrie 2019.

În opinia recurentei, nu este întrunită condiția de bază pentru încasarea plății prevăzute de art.330 alin.(2) din Codul muncii, deoarece reieșind din textul normei menționate, este obligatorie prezența vinovăției angajatorului. La caz, însă, pentru neachitarea plăților salariale în beneficiul lui Nicolae Uncuța, pentru perioada 06 mai 2016 - 03 februarie 2016 nu este stabilită vinovăția angajatorului, dar este rezultatul emiterii de către Curtea de Apel Chișinău a deciziei din 27 aprilie 2016.

Astfel, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a fost nevoită să inițieze procedura de emiterie a Hotărârii Guvernului nr.551 din 04 mai 2016, intrată în vigoare la data de 06 mai 2016, prin care Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, în baza deciziei din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, deși anterior acesta a fost restabilit în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, în temeiul hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Așadar, recurenta a concluzionat că neachitarea plăților salariale în beneficiul lui Nicolae Uncuța pentru perioada 06 mai 2016 - 03 februarie 2017, nu poate fi considerată drept o faptă ilicită imputabilă Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, din motiv că autoritatea publică doar a asigurat executarea actelor judecătorești de dispoziție, emise pe marginea acțiunii înaintate de către Nicolae Uncuța în anul 2015.

Referitor la încasarea plăților salariale pentru perioadele 10 februarie 2016 - 15 februarie 2016 și 04 mai 2016 - 03 februarie 2017, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a opinat că soluția instanțelor ierarhic inferioare a fost adoptată prin aprecierea arbitrară a probelor, ceea ce în temeiul art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă constituie motiv de casare a deciziei judecătorești.

Iar, în privința pretenției reclamantului privind repararea prejudiciului moral cauzat, recurenta a subliniat că problema compensării pagubei morale drept urmare a eliberării ilegale din funcție a fost deja soluționată prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

La 14 aprilie 2022 în adresa lui Nicolae Uncuța a fost expediată copia recursului Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Deși la 03 mai 2022 Nicolae Uncuța a recepționat copia cererii de recurs depuse de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei DS8006618127AS (f.d.106), până la data stabilită pentru examinarea recursului depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, acesta nu și-a valorificat dreptul său procedural și nu a depus referință în care să-și expună opinia pe marginea argumentelor invocate de recurentă.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor

judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Potrivit art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din același Cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia în prezenta cauză de contencios administrativ la 09 noiembrie 2021.

Din materialele cauzei rezultă că, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, a recepționat copia dispozitivului deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău la data de 01 decembrie 2021, iar decizia motivată la 09 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, fapte confirmate prin avizele de recepție, anexate la dosar (f.d.91, 93, vol. II).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Cancelaria de Stat a Republicii Moldova s-a conformat dispozițiilor art. 245 Cod administrativ și a depus în termen recursul la 07 decembrie 2021 și motivarea recursului la data de 08 aprilie 2022.

Prin încheierea din 25 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurente, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea admitterii pretențiilor lui Nicolae Uncuța privind

încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul acestuia a suplimentului la salariu și indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, reieșind din cota de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și emiterea în această parte a unei noi decizii privind respingerea cerințelor nominalizate, în rest, hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel se mențin, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează parțial decizia instanței de apel și emite o altă decizie în partea casată. Totodată, conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La rîndul său, aplicabile litigiului sunt și prevederile art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, Colegiul reține și prevederile art. 219 alin. (1)-(3) Cod administrativ, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Articolul 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ prevede, că examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă hotărâre prin care respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Din materialele cauzei rezultă că, prin ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 157-P din 13 martie 2010, Nicolae Uncuța a fost numit în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova (f.d. 74, vol. I).

Prin ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 139-P din data de 09 octombrie 2015, Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova (f.d.75, vol. I).

La 29 octombrie 2015, Nicolae Uncuța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, prin care a solicitat restabilirea în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, responsabil de mun. Bălți; radierea înscrisurilor despre

eliberare din carnetul de muncă; încasarea salariului pe întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 13600 de lei; restabilirea dreptului la concediu nefolosit pentru 73 de zile calendaristice; repararea prejudiciului moral în mărime de 25000 de lei; încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3000 de lei și anularea ordinului de numire în funcție nr. 142-P din 12 octombrie 2015.

Prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Uncuța s-a admis parțial. S-a anulat ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 139p din 09 octombrie 2015 cu privire la eliberarea din funcție, prin care Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova. S-a obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să-l restabilească pe Nicolae Uncuța la serviciu, în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, din data de 09 octombrie 2015. S-a obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să radieze înscrisurile privind eliberarea din funcție din carnetul de muncă a lui Nicolae Uncuța. S-a încasat de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolae Uncuța salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă, 09 octombrie 2015 – 09 februarie 2016, în mărime de 29385,68 de lei. S-a încasat de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolae Uncuța suma de 7346,42 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (f.d.76-86, vol. I).

Prin ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr.28-P din 16 februarie 2016, întru executarea hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, s-a anulat ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 139p din 09 octombrie 2015 cu privire la eliberarea din funcție cu restabilirea lui Nicolae Uncuța din data de 09 octombrie 2015 în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și achitarea în beneficiul acestuia a salariului mediu lunar în mărime de 7346,42 de lei (f.d.87, vol. I).

Prin decizia din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul lui Nicolae Uncuța, fiind admisă cererea de apel a Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, casată integral hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care s-a încetat acțiunea depusă de Nicolae Uncuța, deoarece cauza nu urmează a fi judecată în procedura civilă (f.d.88-95, vol. I).

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.551 din 04 mai 2016, în vigoare din data de 06 mai 2016, în conformitate cu decizia din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova (f.d.96, vol. I).

Prin încheierea din 05 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Nicolae Uncuța împotriva deciziei din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibil (f.d.98-103, vol. I).

Prin încheierea din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire înaintată de Nicolae Uncuța, fiind casată decizia din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 05 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel

Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.104-109, vol. I).

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.46 din 01 februarie 2017, întru executarea hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău și a încheierii din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, Nicolae Uncuța a fost restabilit din data de 06 mai 2016 în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova (f.d.110, vol. I).

Iar, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 7 din 12 ianuarie 2018, în vigoare din data de 19 ianuarie 2018, Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova (f.d.111, vol. I).

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Nicolae Uncuța și s-a menținut hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău (f.d.113-120, vol. I).

Prin ordinul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr.359-A din 25 mai 2018, întru executarea deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a menținut hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a achitat în beneficiul lui Nicolae Uncuța, salariul pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 09 octombrie 2015 – 09 februarie 2016, în mărime de 29385,68 de lei (f.d.121, vol. I).

Iar, prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat inadmisibil (f.d.122-129, vol. I).

La 20 ianuarie 2017, Nicolae Uncuța a depus cerere la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, prin care a solicitat executarea hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, în partea restabilirii la serviciu, cu acordarea salariului mediu lunar pe durata absenței de la muncă din 04 mai 2016, prin anularea Hotărârii Guvernului nr.551 din 04 mai 2016 (f.d.8, vol. I).

Prin răspunsul nr. 15-11-894 din 08 februarie 2017 Cancelaria de Stat a Republicii Moldova i-a comunicat lui Nicolae Uncuța că cererea nu poate fi admisă, deoarece prin ordinul Secretarului general al Guvernului nr.28-P din 16 februarie 2016 i-a fost achitat salariul mediu lunar pentru absența de la serviciu din 04 mai 2016, iar la eliberarea din funcție, în temeiul Hotărârii Guvernului nr.551 din 04 mai 2016, nu a restituit suma respectivă (f.d.9, vol. I).

Ulterior, Nicolae Uncuța a mai depus o cerere către Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, prin care a solicitat achitarea plăților salariale pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 05 mai 2016 – 03 februarie 2017, iar prin răspunsul din 21 februarie 2019 Cancelaria de Stat a Republicii Moldova i-a comunicat că, deoarece în perioadele vizate nu a exercitat atribuțiile de serviciu de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, nu există temei pentru achitarea plăților salariale și nici nu există un act judecătoresc de dispoziție definitiv și irevocabil, care ar obliga Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să-i achite plățile salariale pentru perioadele menționate (f.d.62, vol. I).

La 21 ianuarie 2019, Nicolae Uncuța a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, concretizată la 27 septembrie 2019, prin care a solicitat încasarea salariului neachitat și a concediului nefolosit, a suplimentului la salariu și a concediului nefolosit, compensarea salariului neachitat și a concediului neachitat în termen, pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017 și repararea prejudiciului material și moral. Totodată, a solicitat încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolae Uncuța a restanțelor salariale pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, în mărime de 235167,53 de lei, conform calculului din 26 septembrie 2019 anexat la dosar, a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 de lei, conform facturii fiscale și a bonului anexat la dosar, a prejudiciului material în mărime de 6885 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 6885 de lei (f.d.134-137, vol. I).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de către Nicolae Uncuța pe care a admis-o parțial. A obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a salariului și a indemnizației de concediu, pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, și anume pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău. A obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și anume suma neplătită cu titlu de salariu pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău. A obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și anume suma neplătită cu titlu de indemnizație de concediu, pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău. A obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău. În rest, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d.212, vol. I)

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 09 noiembrie 2021 a respins apelul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și a menținut hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.69-87, vol. II).

Conform art. 1 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare la data depunerii acțiunii, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 3 alin. (1) și (2) al Legii nominalizate stipulează că, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 14 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Iar, conform art. 16 alin.(1) al Legii menționate, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Subsecvent, instanța de recurs relevă că conform art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Potrivit art. 90 alin. (1), (3) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

În sensul art. 128 alin. (1) din Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

În corespundere cu art. 327 alin. (1) și (3) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative. Încetarea raporturilor de muncă după cauzarea prejudiciului material și/sau a celui moral nu presupune eliberarea părții contractului individual

de muncă de repararea prejudiciului prevăzută de prezentul cod și de alte acte normative.

Potrivit art. 328 alin. (1) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părți în urma acțiunii sau inacțiunii sale ilegale și culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Conform art. 329 alin. (1) și (2) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

În conformitate cu art. 330 alin. (1) lit. a), b), c), e), f), g), h) și alin. (2) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: refuz neîntemeiat de angajare; eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80); reținere a plății salariului; reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; răspîndire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; neîndeplinire în termen a hotărîrii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) avînd ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Complementar, instanța de recurs învederează și dispozițiile art. 14 al Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, potrivit cărora salarizarea persoanelor cu funcții de demnitate publică se efectuează în modul, în condițiile și în mărimile prevăzute de Legea salarizării nr.847/2002 și legislația privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar.

Iar, conform art. 6 alin.(1) al Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, legislația în domeniul salarizării se bazează pe Constituția Republicii Moldova și include Codul muncii, prezenta lege și celelalte acte normative care reglementează salarizarea.

Așadar, analizând circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, instanța de recurs consideră că instanțele ierarhic inferioare corect au obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a salariului și a indemnizației de concediu, pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, și anume pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, avînd în vedere funcția în care acesta a fost

restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare just au obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Or, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Nicolae Uncuța a fost restabilit în funcția anterior deținută începând cu data de 09 octombrie 2015, cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, 09 octombrie 2015 – 09 februarie 2016, în mărime de 29385,68 de lei.

Din fișa personală pentru luna februarie 2016, anexată la materialele cauzei se atestă faptul că, Nicolae Uncuța a fost angajat la 16 februarie 2016 (f.d.131, vol. I).

Astfel, instanța de recurs conchide că instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că pentru perioada 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016, lui Nicolae Uncuța nu i s-a achitat salariul, în condițiile în care acesta a fost reangajat efectiv în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, în baza hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău doar la data de 16 februarie 2016, și a lipsit de la serviciu din vina angajatorului care nu a emis actul de restabilire la serviciu, imediat după pronunțarea hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare just au stabilit că, pentru perioada 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, Nicolae Uncuța nu a beneficiat de salariu și indemnizația de concediu.

Or, prin decizia din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care s-a încetat procesul intentat la acțiunea înaintată de către Nicolae Uncuța. Drept urmare, prin Hotărârea Guvernului nr.551 din 04 mai 2016, în vigoare din 06 mai 2016, Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova. (f.d. 6, Vol.I). Ulterior, prin încheierea din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire înaintată de către Nicolae Uncuța și s-a casat decizia din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu transmiterea cauzei la rejudicare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. Iar, prin Hotărârea Guvernului nr.46 din 01 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial la 03 februarie 2017, Nicolae Uncuța a fost restabilit din data de 06 mai 2016 în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova.(f.d. 7, vol.I).

Prin urmare, este cert faptul că, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Nicolae Uncuța a fost restabilit în funcția anterior deținută începând cu data de 09 octombrie 2015, respectiv ultimul beneficiază de dreptul de a primi salariul pentru întreaga perioadă pentru care a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci, precum și repararea prejudiciului moral cauzat în acest sens.

Ținând cont de cele enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră nefondate argumentele Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, invocate în susținerea netemeinicii pretențiilor lui Nicolae Uncuța cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța a salariului și a indemnizației de concediu, pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, și anume pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, având în vedere funcția în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din data de 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Or, conform răspunsului nr. 15-03-1099 din 21 februarie 2019 a Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, prin ordinul nr. 359-A din 25 mai 2018, întru executarea hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, lui Nicolae Uncuța i-a fost achitat salariu pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 09 octombrie 2015-09 februarie 2016, în mărime de 29385,68 de lei (f.d. 62 vol. I). Iar, în prezenta cauză Nicolae Uncuța a solicitat încasarea salariului și a indemnizației de concediu, pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, pentru perioadele ulterioare adoptării hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, și anume: 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017.

Cu referire la pretenția reclamantului Nicolae Uncuța privind încasarea prejudiciului moral, instanța de recurs reține prevederile art. 329 alin. (1) din Codul muncii, care statuează în mod expres că, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, legiuitorul a instituit obligația de reparare a prejudiciului moral, cauzat salariatului de către angajator în mai multe situații, și anume: neîndeplinirii de către angajator a obligațiilor asumate prin contractul individual de muncă; privarea ilegală a salariatului de posibilitatea de a munci; refuzul neîntemeiat de angajare a persoanei.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurenteii Cancelariei de Stat a Republicii Moldova precum că, pretenția privind repararea prejudiciului moral cauzat lui Nicolae Uncuța a fost deja soluționată prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Or, prin hotărârea nominalizată a fost dispusă încasarea prejudiciului moral cauzat prin eliberarea ilegală din funcție, iar în prezenta cauză, reclamantul Nicolae Uncuța a solicitat încasarea prejudiciului moral cauzat prin neachitarea salariului, adică pentru neîndeplinirea de către angajator a obligațiilor asumate prin contractul individual de muncă.

Subsecvent, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, conchide că concluziile instanței de apel și

ale primei instanțe expuse în hotărârile judecătorești în partea pretențiilor admise privind încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolae Uncuța a suplimentului la salariu și indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, sunt în contradicție cu materialele cauzei, iar circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei nu le-a fost dată o apreciere cuvenită, conform cerințelor legislației în vigoare.

Aici, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție precizează că următoarele elemente ale cazului, analizate în ansamblu, conduc la consolidarea unei convingeri certe privind netemeinicia pretențiilor nominalizate înaintate de Nicolae Uncuța.

Astfel, instanța de recurs reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei conchide că, prima instanță și instanța de apel neîntemeiat au obligat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și anume suma neplătită cu titlu de salariu pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017 și achitarea în beneficiul lui Nicolae Uncuța, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, și anume suma neplătită cu titlu de indemnizație de concediu, pentru perioadele 10 februarie 2016 – 15 februarie 2016 și 06 mai 2016 – 03 februarie 2017, reieșind din salariul funcției în care acesta a fost restabilit, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

În argumentarea concluziei enunțate, instanța de recurs reiterează că conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Altfel spus, legiuitorul în norma citată a instituit vinovăția angajatorului ca condiție de bază pentru dispunerea încasării suplimentului prevăzut de art.330 alin.(2) din Codul muncii.

La caz, neachitarea plăților salariale pentru perioada 06 mai 2016 – 03 februarie 2016 în beneficiul lui Nicolae Uncuța nu s-a datorat vinovăției angajatorului Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, dar este rezultatul emiterii de către Curtea de Apel Chișinău a deciziei din 27 aprilie 2016, prin care a casat hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, privind restabilirea în funcție a lui Nicolae Uncuța și a emis o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care a încetat procesul la acțiunea depusă de Nicolae Uncuța (f.d.88-95, vol. I).

Respectiv, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a fost nevoită să inițieze procedura de emiterie a Hotărârii Guvernului nr.551 din 04 mai 2016, intrată în vigoare din data de 06 mai 2016, prin care Nicolae Uncuța a fost eliberat din funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a

Republicii Moldova, întru executarea unui act judecătoresc definitiv și executoriu, și anume a deciziei din 27 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin urmare, neachitarea plăților salariale în beneficiul lui Nicolae Uncuța pentru perioada 06 mai 2016 - 03 februarie 2017, nu poate fi considerată drept o faptă care ar demonstra vinovăția Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, în condițiile în care autoritatea publică doar a asigurat executarea actele judecătorești de dispoziție, emise pe marginea acțiunii înainte de către Nicolae Uncuța în anul 2015.

Iar, având în vedere cele constatate, instanța de recurs menționează că la caz, nu este întrunită condiția de bază pentru încasarea plăților prevăzute de art.330 alin.(2) din Codul muncii, în beneficiul lui Nicolae Uncuța, în condițiile în care nu a fost stabilită vinovăția angajatorului în reținerea plăților salariale.

De altfel, instanța de recurs notează că deși, la data de 27 septembrie 2019, reclamantul Nicolae Uncuța depunând cerere de concretizare, a solicitat achitarea în beneficiul său, suplimentar, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, în conformitate cu art.330 alin.(2) din Codul muncii al Republicii Moldova, incluzând acest supliment în suma totală solicitată de a fi încasată de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, această pretenție urmează a fi respinsă ca neîntemeiată din considerentele reținute supra.

Mai mult, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe, menținută de instanța de apel în partea pretențiilor admise cu privire la încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul său a suplimentului la salariu și indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, reieșind din cota de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, contravine circumstanțelor cauzei.

Așadar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind temeinicia pretențiilor lui Nicolae Uncuța privind încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul său a suplimentului la salariu și indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, motiv pentru care în partea în care au fost admise aceste pretenții, instanța de recurs va emite o nouă decizie de respingere a acestora ca fiind neîntemeiate, în rest, va menține hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea cerințelor reclamantului Nicolae Uncuța cu privire la încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul reclamantului a suplimentului la salariu și indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, prin prisma prevederilor legale.

Din considerentele menționate, și având în vedere că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au dat o apreciere corectă în ansamblu a raportului juridic în

litigiu, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță și circumstanțelor constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea admiterii pretențiilor lui Nicolae Uncuța cu privire la încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova a suplimentului la salariu și indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen și de a emite în această parte o nouă decizie privind respingerea pretențiilor nominalizate, în rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe se mențin.

Conform art. 248 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova.

Se casează parțial decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea admiterii pretențiilor lui Nicolae Uncuța privind încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul acestuia a suplimentului la salariu și la indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru perioadele 10 februarie 2016-15 februarie 2016 și 06 mai 2016 - 03 februarie 2017, reieșind din salariul funcției în care acesta a fost restabilit prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și se emite în această parte o nouă decizie, prin care:

Se resping ca neîntemeiate pretențiile lui Nicolae Uncuța privind încasarea din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul acestuia a suplimentului la salariu și la indemnizația de concediu, pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru perioadele 10 februarie 2016-15 februarie 2016 și 06 mai 2016 - 03 februarie 2017, reieșind din salariul funcției în care acesta a fost restabilit prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

În rest, decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 03 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Nina Vascan